

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. ledna 2018 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ivo Poštolky a přísedících Mgr. Zuzany Janusové a Mgr. Zdeňka Výcha

takto :

Obžalovaný

Z [redacted] I [redacted]

narozen [redacted] v Kladně, trvale bytem [redacted], adresa pro účely doručování [redacted], okres Kladno, řidič firmy Matex Praha 1,

je vinen, že

1) dne 25. 9. 2016 v Kladně – Švermově, ulice [redacted], v místě společného bydliště fyzicky napadl poškozenou I [redacted] R [redacted] tím, že do ní strčil tak silně, že spadla hlavou na topení a udeřila se do zad, přitom jí uváděl, že ji zabije, poškozená byla následně převezena rychlou záchrannou službou k ošetření do Oblastní nemocnice Kladno, a.s., kde byla hospitalizována do 27. 9. 2016, z této jeho výhrůžky měla poškozená obavy,

2) dne 26. 11. 2016 ve večerních hodinách v Kladně [redacted], požadoval po poškozené I [redacted] R [redacted] vydání svého občanského průkazu a řidičského průkazu, když mu poškozená řekla, že tyto jeho doklady nemá, hrozil jí, že ji shodí ze schodů, z této jeho výhrůžky měla poškozená obavy, proto odešla z bytu ke své kamarádce I [redacted] V [redacted], kde setrvala do následujícího dne,

tedy jinému vyhrožoval usmrcením a těžkou ujmu na zdraví takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu,

čímž spáchal

přechin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Za shodu s prvopisem: J [redacted] S [redacted]

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit České průmyslové zdravotní pojišťovně se sídlem Jeremenkova 11, Ostrava – Vítkovice, náhradu škody ve výši 14 047 Kč.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozená I. R. odkazuje s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy na občanskoprávní řízení.

Odůvodnění :

1. Soud vzal po provedeném hlavním líčení za prokázaný výše uvedený skutkový děj.
2. Obžalovaný Z. I. v přípravném řízení i v hlavním líčení spáchání trestné činnosti popřel. Uvedl, že od června 2016 skutečně bydlel u poškozené, možnost bydlení mu nabídla sama poškozená. Po nějakou dobu neměl zaměstnání, pomáhal jí s pracemi na domě. Poškozené nikdy nevyhrožoval ani jí fyzicky nenapadl. Popřel, že by ji dne 25.9.2016 udeřil tak, že by spadla na topení, poškozená tehdy upadla sama, neboť má problémy s tlakem. Dne 29.10.2016 poškozená spadla na schodech také sama a žádné zranění na ní neviděl. Je pravdou, že někdy poškozené nadával, většinou jí říkal, že je „dement, že je debilita raněná“. Nadával jí z toho důvodu, že si například pořídila kočky a nedokázala se o ně postarat nebo v obchodě zbytečně platila kartou nízké částky a poplatky pak byly vyšší než hodnota nákupu. Poškozená byla do obžalovaného zamilovaná, jemu nebylo příjemné, když ho například před lidmi oslovovala jako „zlatíčko“ nebo jako „miláčka“. Pokud ho poškozená nyní obvinila z týrání, vysvětluje si to tím, že se ho prostě chtěla zbavit. Obžalovaný prováděl v domě potřebné opravy, navíc do těchto prací vkládal vlastní peníze, odhadem asi 100 000 Kč, poškozená z těchto nákladů zaplatila tak 18 000 Kč. Poškozená se také dlouhodobě léčila na psychiatrii.
3. Poškozená I. R. jako svědkyně v přípravném řízení a u hlavního líčení uvedla, že obžalovaného zná již delší dobu. V minulosti spolu pracovali v prodejně Kaufland. Matka obžalovaného ji požádala, zda by u ní mohl po nějakou dobu bydlet. Obžalovaný u ní bydlel od září 2015, zpočátku se choval dobře, byl na ni milý a příjemný, pomáhal jí s pracemi na domě. Obžalovaný v tu dobu nepracoval, kupovala mu proto jídlo. Od jara 2016 však začal požívat více alkohol a slovně ji začal napadat vulgárními výrazy, poprvé jí dal facku červenci 2016. Neustále jí urážel vulgárními výrazy, nadával jí obden a někdy denně. Uváděl jí že „stará mrdka, debilka, kráva pitomá, blbá apod.“ V září 2016 do ní strčil takovou silou, že hlavou spadla na topení, přitom jí řekl, aby chcipla. V nemocnici při ošetření si ale vymyslela, že na ní spadlo křeslo, nechtěla uvádět, že ji právě obžalovaný napadl. V říjnu 2016 ji znovu fyzicky napadl, dal jí ránu pěstí do obličeje, byla tomu přítomná svědkyně I. R. Znovu ji urážel výrazy „mrdka, piča a aby chcipla.“ Když před ním odešla do ložnice, šel ke dveřím a tyto propíchl klikou. Ve dveřích byla díra, kterou zalepil malou dlaždičkou. Po tomto útoku byla hospitalizovaná v nemocnici, zde ale opět neřekla, že byla napadena, neboť měla z obžalovaného strach. Dne 26.11.2016 jí vyhrožoval, že ji shodí ze schodů, to chtěl, aby mu vrátila jeho občanský průkaz, toto jeho jednání oznámila na policii. Šla potom přespat ke kamarádce I. V., neboť se bála již do domu vrátit. Ta jí také varovala, že obžalovanému jde zřejmě o její dům, V důsledku jednání obžalovaného má psychické potíže, bojí se, že ho někde potká na ulici, trpí také bolestmi hlavy. Poškozená připustila, že se do obžalovaného zamilovala, on byl zpočátku do ní také zamilovaný, také mezi nimi došlo k intimnímu styku. Vše se ale změnilo tehdy, když se do jejího domu přistěhovala I. R.
4. Svědkyně I. V., kamarádka poškozené, u hlavního líčení vypověděla, že někdy v měsíci březnu obžalovaný poškozené telefonoval, ona se začala trást a rychle odešla domů, večer si ještě telefonovaly a v telefonu bylo slyšet, že obžalovaný hovořil s poškozenou vulgárně. Poškozená se jí svěřila se vším až v listopadu 2016, tehdy také opět v telefonu svědkyně slyšela, jak obžalovaný říká poškozené, ať ho neštve, že ji shodí ze schodů. Poškozená jí potom řekla, že ji

Za shodu s prvopisem: J. S.

obžalovaný několikrát fyzicky napadl. Svědkyně obžalovaného nikdy osobně neviděla. Poškozená potom darovala svědkyni svůj dům.

5. Svědkyně I. [REDACTED] R. [REDACTED], sestřenice obžalovaného, v přípravném řízení a u hlavního líčení uvedla, že obžalovaný bydlel u poškozené, pomáhal jí s pracemi na domě. Byla přítomna tomu, jak na poškozenou zvýšil hlas, bylo to kvůli kočkám. Řekl jí tehdy, že je „dement“. Nikdy neviděla, že by ji fyzicky napadl. Svědkyně u poškozené nebydlela, pouze tam občas přespala. Když tam došlo k nějakému incidentu, byly to hádky kvůli penězům. Pokud poškozená tvrdí, že ji poškozený napadl, ve skutečnosti poškozená sama upadla. Dle svědkyně byla poškozená do obžalovaného zamilovaná a žárlila na ostatní ženy.
6. Svědkyně J. [REDACTED] I. [REDACTED], matka obžalovaného, u hlavního líčení uvedla, že poškozená byla její kamarádka, v minulosti dokonce u svědkyně nějakou dobu bydlela. Podezírá poškozenou, že jí tato ukradla nějaké peníze. Když obžalovaný u poškozené bydlel, prováděl práce na domě, pomáhali mu i ostatní z její rodiny. Nebyla nikdy svědkem toho, že by obžalovaný poškozenou napadl. Svědkyně také v minulosti docházela spolu s poškozenou na psychiatrii.
7. Svědek R. [REDACTED] I. [REDACTED], bratr obžalovaného, u hlavního líčení uvedl, že měl také někdy v minulosti u poškozené přihlášený pobyt, ale fakticky se tam nezdržoval, Ví o tom, že obžalovaný na domě poškozené pracoval, také platil opravy ze svého, on sám nikdy nebyl přítomen hádce mezi poškozenou a obžalovaným, naopak oba dva se k sobě před svědkem chovali hezky.
8. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, MUDr. Olga Plocková Tatičová u hlavního líčení uvedla, že dne 25.9. 2016 lékaři u poškozené shledali omezení rozsahu hybnosti šíje do všech stran, zatuhnutí svaloviny šíje a omezení hybnosti bederní páteře do všech stran. Dne 29.10.2016 bylo u ní lékařem zjištěno omezení rotace a úklony hlavy, svalové zatvrdliny šíje a bederní svaloviny. Vnější známky poranění u poškozené však shledány nebyly, tudíž nelze objektivně násilné jednání prokázat, poškozená navíc nejméně od roku 1994 trpí chronickým onemocněním krční, hrudní a bederní křížové páteře, má letité bolesti páteře, zad a křížokyčelních kloubů Tyto obtíže mají chronický charakter a ke vzplanutí bolestí za daného stavu u poškozené dochází i bez jakéhokoliv zevního podnětu. Pokud by při napadení poškozené došlo k úderům do obličeje, musely by tyto být vedeny nízkou intenzitou, neboť žádné známky, jako například otoky či zarudnutí nebyly v lékařské zprávě popsány. Pokud byla stanovena diagnóza otřesu mozku, bylo to pouze na základě subjektivních stesků, avšak klinické známky shledány nebyly.
9. K posouzení osobnosti poškozené byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie. Znalkyně Mgr. Romana Hübnerová, Ph. D., uvedla u hlavního líčení, že u poškozené byla zjištěna vrozená porucha intelektu a místy až do úrovně lehké mentální retardace. Poškozená je osobou simplexní a složitější úvahy nebo kombinace jsou při jejích výpovědích takřka vyloučené. Poškozená nemá sklony k patologické lhavosti a k podvádění. Začínají se u ní vyvíjet poměrně různorodé, zpravidla přechodné symptomy psychické traumatizace. Je psychosomaticky narušená, objevuje se strach, ztráta důvěry v okolí a sama sebe, deprese, pocit viny a stud, různé psychické stesky, poruchy spánku a příjmu potravy. Na rozvoj osobnosti poškozené měly vliv i negativní zážitky z předchozího období, poškozená byla labilní již předtím, než došlo k událostem s obžalovaným, v minulosti zřejmě neproběhla dostatečně intenzivní terapie. Poškozená má nadále kladný vztah k obžalovanému. Vnímání poškozené je citlivější než u normálního jedince, například vulgarismy vnímala s větší intenzitou. Soužití s obžalovaným dle znalkyně uvádělo poškozenou do psychických problémů, nelze však jednoznačně posoudit v jaké míře. Určitou roli i zde hrál i pocit vlastní viny, že to byla chyba, že takto zamilovala, že to nebylo adekvátní, poškozená to i během vyšetření opakovaně zdůrazňovala, například pokud obžalovaného důvěrně oslovovala, a on to nenechoval.
10. Dále byl na poškozenou vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Znalkyně MUDr. Lucie Závěšická uvedla u hlavního líčení, že u poškozené byla zjištěna

posttraumatická stresová porucha, poškozená trpí poruchami nálady, zvýšenou dráždivostí, poruchou spánku, nočními děsy, flashbacky, poruchou koncentrace pozornosti, únavou. Poškozená se na psychiatrii léčila již v minulosti od roku 2010, kdy užívala antidepresiva, určité období však na psychiatrii vůbec nedocházela. Poškozená při vyšetření uvedla, že byla do obžalovaného zamilovaná, zároveň z něho měla i strach. Pokud jde o příčiny změny hmotnosti (výrazný úbytek) tyto specifikovány nebyly, teoreticky lze připustit i to, že posttraumatickou stresovou poruchu mohl přivodit i krach vztahu poškozené s obžalovaným, byl zde ovšem přítomen i strach.

11. V přípravném řízení byl na obžalovaného vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie, který byl za souhlasu obžalovaného a státního zástupce přečten u hlavního líčení. Znaleč MUDr. Michaela Štěpánková v tomto posudku dospěla k závěru, že obžalovaný netrpěl ani netrpí duševní chorobou ve vlastním slova smyslu. Jeho osobnostní svéráz je tvořen snadno zranitelnými city, sebestředností, nezdrženlivostí. Není závislý na alkoholu ani jiných psychoaktivních látkách nealkoholového typu, v posuzované době byly jeho schopnosti rozpoznávací a ovládací zcela zachovány. Uložení ochranného léčení nebylo v jeho případě navrhováno.
12. Pokud jde o listinné důkazy, soud provedl důkaz lékařskými zprávami o ošetření poškozené v Oblastní nemocnici Kladno, a.s., z kterých bylo zjištěno, že v době od 25.9.2016 do 27.9.2016 byla poškozená hospitalizována pro bolesti páteře, když uvedla, že se měla udeřit o topení do zad. Lékař konstatoval zhmoždění dolní části zad a pánve. v období 29.10.2016 až 1.11.2016 byla znovu hospitalizována pro bolesti zad, dne 20.3.2017 při ošetření udávala, že byla napadena bývalým přítelem dostala 2x pěští do obličeje, spadla na zem.
13. Součástí spisu je dále protokol o ohledání místa činu a pořízená fotodokumentace. Při ohledání dveří ložnice bylo zjištěno, že na těchto je nalepena keramická kachlička o rozměrech 8x 15 cm.
14. Ze zprávy Intervenčního centra v Kladně bylo zjištěno, že poškozené byla nabídnuta pomoc. Policejním orgánem bylo dne 27.11.2016 rozhodnuto o vykazání obžalovaného ze společného obydlí s poškozenou na dobu deseti dnů.
15. Usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 1.12.2016, sp. zn. 14 Nc 1201/2016, bylo rozhodnuto o nařízení předběžného opatření spočívajícího v povinnosti obžalovaného opustit dům poškozené a zdržet se setkávání s poškozenou po dobu jednoho měsíce.
16. Obžalobou bylo obžalovanému v této věci kladeno za vinu, že od února 2016 do 27.11.2016 v místě společného bydliště v [REDAKCE], opakovaně psychicky, později i fyzicky týral poškozenou [REDAKCE] R [REDAKCE] tak, že ji obden někdy i denně urážel vulgárními výrazy, dne 25.9.2016 ji fyzicky napadl tím, že do ní strčil tak silně, že spadla hlavou na topení a udeřila se do zad, přitom jí uváděl, že ji zabije, poškozená byla následně převezena rychlou záchrannou službou k ošetření do Oblastní nemocnice Kladno, a.s., kde byla hospitalizována do 27.9.2016, dne 29.10.2016 ji znovu slovně urážel, uváděl jí, aby zemřela, pak ji udeřil 2x rukou do obličeje, poškozená po těchto úderech ztratila rovnováhu a opřela se hlavou o zeď, když odešla do ložnice, vešel za ní, vytrhl kliku dveří a touto udělal díru ve dveřích, přičemž v důsledku tohoto útoku byla poškozená převezena na lékařské vyšetření do Oblastní nemocnice Kladno, a.s, kde byla hospitalizovaná do 1.11.2016, dne 26.11.2016 ve večerních hodinách, po ní požadoval vydání svého občanského průkazu a řidičského průkazu, když mu poškozená řekla, že tyto jeho doklady nemá, hrozil jí, že ji shodí ze schodů, z této jeho výhrůžky měla poškozená strach, proto odešla z bytu ke své kamarádce [REDAKCE] V [REDAKCE], kde setrvala do následujícího dne, přičemž podle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie, byla u poškozené zjištěna v souvislosti s jednáním obviněného posttraumatická stresová porucha, která se projevuje poruchami nálady, zvýšenou dráždivostí, poruchou spánku, nočními děsy, flashbacky, únavou a uvedená porucha ji omezuje v běžném způsobu života nejméně po dobu pěti měsíců. Tento skutek byl kvalifikován v přípravném řízení jako zločin

Za shodu s prvopisem: J [REDAKCE] S [REDAKCE]

týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno b),d) trestního zákoníku a přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku, tuto právní kvalifikaci státní zástupce odůvodňoval tím, že obžalovaný měl po dobu delší šesti měsíců týrat poškozenou I. R. s níž žil ve společné domácnosti tak, že ji opakovaně slovně napadal, urážel ji vulgárními výrazy, v několika případech ji napadl také fyzicky, dále jí vyhrožoval zabitím, přičemž poškozená jeho jednání ze strachu a ze studu neoznamovala na policii, trestní oznámení učinila, až když se jeho agresivita začala stupňovat poté, co jeho jednání vyvrcholilo dne 26.11.2016, kdy jí hrozil ublížením na zdraví, konkrétně shozením ze schodů. Pokud takto obžalovaný s poškozenou jednal, lze dle státního zástupce vyslovit závěr, že zacházel s poškozenou hrubým a ponižujícím způsobem a vyvolával v ní strach a přitom jí opakovaně vyhrožoval zabitím takovým způsobem, že to u ní vzbudilo důvodnou obavu, že tyto své výhrůžky uskuteční, přičemž se u ní jako následek takového jednání rozvinula posttraumatická stresová porucha, v důsledku níž byla omezena v běžném způsobu života po dobu nejméně pěti měsíců, tudíž se jedná o těžkou újmu na zdraví pro déle trvající poruchu zdraví podle § 122 odstavec 2 písmeno i) trestního zákoníku. Soud se však se všemi skutkovými a zejména právními závěry státního zástupce po provedeném dokazování nemohl ztotožnit. Soud hodnotil výpověď poškozené jako věrohodnou, neboť i s ohledem na citový vztah poškozené k obžalovanému, nebyl shledán motiv který by jí vedl ke křivému obvinění obžalovaného. Pokud de o výpovědi svědků, převážně se jednalo o rodinné příslušníky obžalovaného, kteří hodnotili poškozenou značně negativně, což je zarážející, pokud u ní měli sami někdy pobývat, či ji navštěvovali. Nepochybně bylo prokázáno, že obžalovaný se v uvedeném období zdržoval ve stejném obydlí jako poškozená, přičemž jejich vzájemný vztah byl poškozenou dokonce vnímán jako partnerský, je také zřejmé, že poškozená se do obžalovaného dokonce zamilovala, avšak obžalovaný tyto její city neopětoval, naopak mu někdy bylo její až příliš důvěrné chování k němu nepříjemné, obzvláště tehdy, pokud to bylo před lidmi. Tento velmi pozitivní postoj poškozené k obžalovanému ostatně potvrdila ve svých závěrech i znalkyně Mgr. Romana Hübnerová, Ph. D., která například uvedla, že poškozená má dokonce i v současné době nadále pozitivní vztah k poškozenému. Soud rozhodně nepochybuje to, že obžalovaný například oslovoval poškozenou nevhodnými a hrubými výrazy, což ostatně sám připustil, avšak dle názoru soudu se v souhrnu nejednalo již o natolik závažné jednání, které by bylo možno s ohledem na jeho konkrétní podobu a intenzitu považovat za „domácí týrání“. Obžaloba ostatně vzala za prokázané pouze dva případy, kdy měly slovní nevhodné výrazy obžalovaného již přerůst dokonce do fyzického napadení obžalované, přičemž je zřejmé, že s ohledem na závěry znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, by se v případech jejich prokázání jednalo o násilí velmi nízké intenzity, pokud například nebyly popsány v lékařských zprávách viditelné žádné známky tohoto násilí, neboť diagnóza byla stanovena pouze na základě subjektivních stesků poškozené. Následkem jednání obžalovaného mělo být způsobení těžké újmy na zdraví a to na psychice poškozené, avšak dle názoru soudu, ani způsobení takového následku jednoznačně prokázáno nebylo. Zde je nutno poukázat opět na závěry znalkyně Mgr. Romana Hübnerová, Ph. D., o tom, že na rozvoj osobnosti poškozené měly vliv i její negativní zážitky z předchozího období, poškozená byla labilní již předtím, než došlo k událostem s obžalovaným, navíc v jejím případě v minulosti zřejmě neproběhla dostatečně intenzivní terapie u psychiatra, vnímání poškozené je navíc citlivější než u normálního jedince, například vulgarismy tato vnímala s větší intenzitou než je obvyklé. Soužití s obžalovaným dle znalkyně uvádělo poškozenou do psychických problémů, nelze však jednoznačně posoudit v jaké míře. Soud nechce nikterak bagatelizovat chování obžalovaného, avšak i v případě, kdy vyslovil závěr, že se dopustil obžalovaný vůči poškozené dvou násilných útoků a dvou projevů slovního vyhrožování, nelze zároveň konstatovat, že by byla již naplněna skutková podstata trestného činu dle § 199 trestního zákoníku, navíc dokonce již v kvalifikované podobě skutkové podstaty. Dle názoru soudu je třeba k těmto výpovědím nutno přistupovat značně rezervovaně. Soud je toho názoru, že i v případě prokázání výše popsaných fyzických napadení poškozené se v daném případě rozhodně

nejednalo o natolik výrazný hrubý způsob nakládání s poškozenou, navíc za stavu, kdy závěry znaleckého posudku vylučují průběh incidentu (údery pěstí do obličeje), jak je poškozená popsala. Soud proto dospěl k závěru, že ohledem na jeho konkrétní intenzitu se nejednalo o jednání, kterým by byla naplněna skutková podstata trestného činu dle § 199 trestního zákoníku, zde je nutnou poukázat například na rozhodnutí Nejvyššího soudu spisové značky 4 Tdo 1448/2012, podle kterého i při právní kvalifikaci přečinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1 trestního zákoníku je třeba v konkrétním případě posoudit, zda jednání pachatele nabylo v celkovém kontextu takové míry intenzity, která již odpovídá znaku týrání ve smyslu citovaného přečinu, v tomto případě vyslovil potom Nejvyšší soud závěr, že byť se v daném případě jednání obviněného vymykalo běžným a standardním vzorcům manželského soužití, a tento se vůči poškozené dopouštěl neadekvátních ataků, občas i za použití násilí menší intenzity, nenabylo jeho celkové jednání vůči poškozené takové míry, intenzity a komplexní povahy, a zároveň nemělo na poškozenou takový dopad, aby jej bylo možno právně kvalifikovat jako týrání ve smyslu § 199 odstavec 1 trestního zákoníku. Týráním dle § 199 trestního zákoníku se rozumí takové zlé nakládání s osobou žijící ve společném obydlí, které se vyznačuje vyšším způsobem hrubosti a bezcitnosti s určitou trvalostí a které tato osoba pocítuje jako těžké příkoří. Nemusí se jednat o jednání soustavné nebo delší dobu trvající, taktéž se nevyžaduje, aby u této osoby vznikly případně následky na zdraví, zásadní je to, zda týraná osoba takového jednání vnímá jako těžké příkoří. Smyslem ustanovení § 199 trestního zákoníku je posílení ochrany osob ohrožených fenoménem tzv. domácího násilí, tj. násilí páchaného mezi osobami blízkými ve smyslu jejich vzájemného vztahu, přičemž vzájemné role těchto osob jsou v rámci násilného vztahu neměnné (jeden z aktérů je stále osobou ohroženou a druhý osobou násilnou). Současně jde o násilí opakované, dlouhodobé, nikoli o jednorázovou eskalaci konfliktní situace. Soud tedy právní kvalifikaci dle ustanovení § 199 trestního zákoníku nepoužil, jiná byla ovšem situace, pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaného jako přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku.

17. V tomto případě vzal soud za prokázané, že dne 25. 9. 2016 v K [REDACTED] [REDACTED] v místě společného bydliště fyzicky napadl poškozenou I. [REDACTED] R. [REDACTED] tím, že do ní strčil tak silně, že spadla hlavou na topení a udeřila se do zad, a zároveň přitom uváděl, že ji zabije, dle názoru v daném případě muselo nutně ke konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou rozhodně dojít, pokud si tato nechala již přivolat zdravotnickou službu, a dále dne 26. 11. 2016 ve večerních hodinách v [REDACTED] požadoval po poškozené I. [REDACTED] R. [REDACTED] vydání svého občanského průkazu a řidičského průkazu, když mu poškozená řekla, že tyto jeho doklady nemá, hrozil jí, že ji shodí ze schodů, z této jeho výhrůžky měla poškozená obavy, proto odešla z bytu ke své kamarádce I. [REDACTED] V. [REDACTED], kde setrvala do následujícího dne, v tomto případě svědkyně V. [REDACTED] potvrdila, že slyšela sama výhrůžky obžalovaného v telefonu. Přestože ne každý projev pachatele vůči poškozené osobě, jehož podstatou jsou výhrůžky způsobí negativně působit na její psychiku, je možné hodnotit tak, že jeho obsahem byly naplněny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť vždy je třeba posuzovat, zda pronesené výhrůžky vykazují intenzitu vyžadovanou ustanovením o uvedeném přečinu a zda je z nich možné dovodit, že pachatel tímto způsobem vyhrožoval poškozené osobě usmrcením, těžkou újmu na zdraví nebo jinou těžkou újmu. Uvedeného přečinu se však dopustí ten, kdo jinému vyhrožuje usmrcením, těžkou újmu na zdraví nebo jinou těžkou újmu takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu. **Důvodnou obavou se zde rozumí obava objektivně způsobilá vyvolat vyšší stupeň úzkosti nebo jiného tísnivého pocitu ze zla, kterým je na poškozeného působeno, přičemž musí být pečlivě hodnoceno, zda v důsledku konkrétního jednání je vznik důvodné obavy reálný (důvodná obava tedy nemusí vzniknout, reálný musí být její vznik).** Při posuzování důvodnosti obav ve smyslu § 353 trestního zákoníku nelze vycházet izolovaně pouze z konkrétních výhrůžek obviněného, nýbrž rovněž s přihlédnutím k poznatkům o minulých projevech obviněného, které poškození v době výhrůžek měli k dispozici (viz

rozhodnutí Nejvyššího soudu spisové značky 3 Tdo 89/2017). Pokud bylo v prvním případě vyhrožování obžalovaného doprovázeno i fyzickým útokem vůči poškozené, tato tak získala natolik negativní zkušenost s chováním obžalovaného, že uvedené slovní projevy obžalovaného rozhodně mohly u poškozené vyvolat důvodnou obavu z výhrůžek obžalovaného. Soud posoudil oba výše popsané útoky jako jeden pokračující trestný čin s ohledem na jejich časovou a místní souvislost, obdobný způsob provedení a motiv, kdy obžalovaný reagoval vyhrožováním na neshody s poškozenou. Pokud jde o jednání obžalovaného popsané v obžalobě tak, že obžalovaný dne 29.10.2016 ji znovu slovně urážel, uváděl jí, aby zemřela, pak ji udeřil 2x rukou do obličeje (dle znalkyně je nepravděpodobné, že by k takovým úderům došlo), poškozená po těchto úderech ztratila rovnováhu a opřela se hlavou o zeď, soud nevzal za prokázané, že by i v tomto případě zazněla výhrůžka toho typu, že obžalovaný poškozenou napadne či dokonce usmrtí, tudíž i tuto část skutkového děje z popisu prokázané trestné činnosti vypustil. Společenská škodlivost uvedeného trestného činu spočívá v porušení zákonem chráněného zájmu na ochraně jednotlivce proti závažným výhrůžkám, přičemž soud dospěl k závěrům, že se jednalo o pokračující trestný čin, který byl spáchán dvěma útoky popsanými ve výrokové části rozsudku. Nutno ještě podotknout, že soud nedospěl k závěru, že by se v případě druhého útoku jednalo případně o přečin vydírání podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku, pokud mělo vyhrožování navazovat na požadavek obžalovaného na vydání jeho dokladu, neboť nebylo výslovně řečeno, že by poškozený hrozil poškozené tím, že ji shodí ze schodů v tom případě, pokud mu doklady nevydá. Soud tedy ve výroku o vině vymezil trestné jednání uvedenými útoky obžalovaného, při kterých došlo zároveň k vyhrožování, které svou povahou bylo způsobitelné k vyvolání obav poškozené, další část skutkového děje z popisu vypustil, neboť dalším jednáním obžalovaného již nebyla naplněna skutková podstata jakéhokoliv trestného činu

18. Soud provedl v hlavním líčení všechny důkazy navržené obžalobou, upustil pouze od provedení důkazu svědeckou výpovědí svědka J. [REDACTED] H. [REDACTED] (mělo se jednat o nájemníka, který údajně v domě poškozené zdržoval v měsících listopadu a prosinci roku 2016). Je totiž zřejmé, že tento svědek nebyl přítomen přímo žádnému incidentu, který se měl mezi obžalovaným a poškozenou odehrát (z ostatních svědeckých výpovědí a výpovědi obžalovaného toto nevyplývalo), navíc v domě pobýval pouze velmi krátký časový úsek, který navíc částečně spadl do období, kdy se již obžalovaný po svém vykázání v domě poškozené nezdržoval, tudíž jeho výpověď by neměla žádný zásadní význam ve smyslu zjištění nových skutečností, pokud soud zároveň již mohl učinit na základě dalších ve věci provedených důkazů výše uvedené skutkové závěry.
19. Při ukládání druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti, jejím okolnostem, k poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Konkrétní závažnost spáchané trestné činnosti je dána intenzitou prokázaných útoků obžalovaného vůči poškozené. Pokud jde o pohnutku jednání obžalovaného, tento nepochybně jednal v důsledku absence tolerance a respektování práv a svobod poškozené. V průběhu hlavního líčení soud neučinil poznatek, že by obžalovaný dodatečně projevil lítost a sebereflexi. K osobě obžalovaného soud zjistil z popisu z rejstříku trestů, že nebyl dosud soudně trestán, podle zprávy Úřadu městské části Praha 5 nebyl projednáván pro spáchání přestupku. Je tedy zřejmé, že obžalovaný dosud vedl řádný život, což je nutno vyhodnotit jako významnou polehčující okolnost. a lze konstatovat, že spáchaná trestná činnost byla mimořádným vybočením z jinak řádného způsobu života obžalovaného, čemuž samozřejmě odpovídá i zvolený způsob potrestání. Státní zástupkyně navrhla uložit obžalovanému podmíněný trest odnětí svobody při dolní hranici zákonné sazby, přičemž soud se s navrženým druhem postihu ztotožnil, byť samozřejmě vycházel toliko z trestní sazby dle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku s ohledem na rozhodnutí o právním posouzení prokázaných činů obžalovaného, a uložil mu trest odnětí svobody v horní polovině zákonné sazby (až jeden rok odnětí svobody), který byl odložen na přiměřenou zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců. Obžalovaný se upozorňuje na to, že pokud by ve zkušební době nevedl řádný život a dopustil by se jakéhokoliv druhu úmyslné trestné

činnosti, mohlo by to samozřejmě být důvodem pro postup dle § 83 odstavec 1 trestního zákoníku, tedy případně i pro rozhodnutí o výkonu zatím podmíněného trestu. Naopak povede-li obžalovaný v této zkušební době řádný život, vysloví soud, že se osvědčil, záleží tedy výhradně na obžalovaném, zda způsobem svého života v budoucnu prokáže, že výkon trestu v jeho případě není nutný.

20. K trestnímu řízení se připojila s nárokem na náhradu škody Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, která požadovala zaplatit částku 14 047 Kč, přičemž se jednalo náklady za zdravotní služby poskytnuté pojištěnci, tedy I. R. v souvislosti s jejím ošetřením ve dnech 25.9.2016 až 30.9.2016. Výše proplacených náhrad byla pojišťovnou řádně doložena a za stavu, kdy soud dospěl k závěru, že v uvedeném období k útoku obžalovaného vůči poškozené došlo (sporné byly ovšem následky tohoto útoku) a lékařská péče v nezbytném rozsahu musela být poškozené rozhodně poskytnuta, přičemž pojišťovna náklady lékařské péče za poškozenou uhradila, uložil soud podle § 228 odstavec 1 trestního řádu obžalovanému povinnost k náhradě uvedené škody.
21. Dále se k trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy připojila prostřednictvím svého zmocněnce Mgr. Davida Oplatka poškozená, která požadovala po obžalovaném uhradit částku 211 095,60 Kč s tím, že jednáním obžalovaného, které musela v průběhu jejich soužití trpět, došlo k velkému zásahu do jejích osobnostních práv, když obžalovaný zasáhl do práva na ochranu cti, důstojnosti a tělesné integrity. Přestože zmocněnec předložil soudu lékařskou zprávu potvrzující, že se poškozená léčí na psychiatrii a užívá antidepresiva, byla požadovaná částka stanovena pouze odhadem jako adekvátní náhrada nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč. Další požadavek poškozené ve výši 11 035 Kč spočíval v úhradě bolestného za otřes mozku a zhmoždění – kontuzi dolní části zad a pánve s tím, že tato zranění měla utrpět poškozená v souvislosti s fyzickými útoky obžalovaného vůči ní. V případě požadavku na přiznání bolestného je však nutno vycházet ze závěrů znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, která konstatovala, že nelze objektivně prokázat vznik zranění poškozené, ani nelze objektivně prokázat, že poškozená byla obětí fyzického útoku. Poškozená trpí již od roku 1994 chronickým onemocněním páteře, zad a křížokyčelních kloubů, ke vzplanutí bolestí dochází i bez jakéhokoliv zevního podnětu, poškozená také nejevila prokazatelné klinické příznaky otřesu mozku. Pokud tedy nebyly jednoznačně prokázány takovéto následky na zdraví poškozené, nemohl být shledán ani důvod pro přiznání bolestného v uvedeném rozsahu. Soud za stavu, kdy výše náhrady nemajetkové újmy v oblasti osobnostních práv nebyla dostatečně doložena, odkázal poškozenou s jejím nárokem na občanskoprávní řízení, neboť případná specifikace požadavku poškozené by vyžadovala provedení dalšího dokazování, například vypracování znaleckého posudku, pro které však již nebyl žádný časový prostor za procesního stavu této trestní věci, kdy soud již mohl rozhodnout o vině a trestu.

Poučení :

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 9. ledna 2018

JUDr. Ivo Poštolka v.r.
předseda senátu